

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Septem Illustrium Virorum Poemata

Amstelodami, 1672

Ad Matthiam Naldum S. D. N. Medicum, & Cubicularium intimum. Ex
lectulo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11215

Interea duris solvetur Græcia vinclis.
 At Divæ bifidi cultrices montis, & ipse
 Turpi à servitio tandem, te vindice, liber
 Parnassus merito reddet tibi carmine grates.

A D

MATTHIAM NALDUM

S. D. N.

*Medicum, & Cubicularium intimum.**Ex lectulo.*

NAlde, peregrinis famâ jam cognite terris,
 Quem Phœbus pater eximio complexus amore
 Edocuit citharæque modos, artemque medendi:
 Fare age quî valeant herbarum tollere succi,
 Vel saltem lenire sitim ægrotantis amici,
 Quam mihi per cunctas paulatim didita fibras
 Ossibus implicuit nuper febricula ficcis;
 Ut sive Eoo nos Lucifer axe revisit,
 Seu convexa rubens accendit sidera Vesper;
 Irrequietus agar majori percitus œstro;
 Quàm quod Apollinæ spirat cortina Sibyllæ.
 Ergo si quis aquæ frigens mihi rivulus olim
 Vifus ab aërio clivo descendere: siquis
 Muscum inter viridem gelido manare sub antro,
 Perque cavam leni vallem manare susurro:
 Quicumque infano fons fornice ductus in urbem
 Mole super tereti peregrinas explicat undas,
 Aut vulgo ignotus secretos irrigat hortos;
 Scilicet ille mihi semper se rivulus offert,

Illius

Illius ante oculos semper stat fontis imago.
 Uritur infelix, & imagine crescit in illa
 Nostra fitis, sequiturque fitim fitis altera major.
 Præcipuè menti desiderioque recurrit
 Qui Ligurum saxis Tuscos discriminat agros,
 Appenninigenas inter non ultimus amnes
 Macra parens, longæva falix cui litus inumbrat,
 Cui centum herbofo pascuntur margine Cycni
 Aëra tranantes liquidum pernicibus alis.
 Illius argentes ingressi sæpius undas,
 Squalida rimofus cum Sirius ureret arva,
 Vidimus innantes vitreo sub gurgite Nymphas,
 Et manibus nexus molles glomerare choreas.
 Macra per umbriferam vallem pellucidus ibat
 Flexibus incertis, atque inter cana volutus
 Saxa, sinus omnes nudabat pauperis alvei,
 Suadebatque manu latices haurire rigentes.
 Quamquam ubi contristat cælum nimbofus Orion
 Diluuiem tonitrusque ciens; exuberat ille
 Spumeus, aggeribus ruptis, latèque Tyrannus
 In mare fert pinguem limum, quo vendicat arvis
 Litus, & antiquæ profert confinia Lunæ.
 Hæc vigilans. Quòd si fessos fopor alligat artus
 Albanos intrare Lacus, avido simul ore
 Exaturare fitim videor: nunc æthere aperto
 Impatiens æstus pluuiam captare cadentem;
 Nunc per amœna sequi fugientem gramina rivum,
 Bacchatosque choris Nympharum accedere fontes.
 Haud secus afficitur, cum tacta cupidinibus mens
 Æstuat, atque illam specie seducit inani
 Ambitio præceps, & amor malefuadus honorum,
 Aut auri color, aut Erycinæ dulce venenum,

Quip

Quippe amens agitur, ceu Baccha concita Thyas,
 Ictaque imaginibus variis, huc volvitur, illuc,
 Dum fiat voti rea; dum sitis ægraprehendat
 Mortiferos latices, quos gutture ducat hianti.

Tu, cui secretas morborum pandere causas,
 Et morbos relevare graves concessit Apollo,
 Nalde, jecur seu lenta meis infixam medullis
 Pestis edit, seu lethiferi vapor igneus astri
 Inclusus venis arentia viscera torquet;
 Affer opem, ac nostro facilis succurre labori.
 Hæc ubi defierit miseram sitis urere fauces,
 Vitiferæ tractus Albæ, juga Læta, revifam,
 Prataque purpureâ nuper renovata juventâ:
 Pleetra manu, carmenque geram; stratique per umbram
 Montis, ALEXANDRI tecum referemus honores.

O P H I G E N I A

A D

SIGISMUNDUM CHISIUM

in Albano rusticantem.

C Arminibus nostris non indonatus abibit
 Pomifer Autumnus, cui rustica Musa quotannis
 Sacra facit, floremque novum suspendit ad aras.
 Nam mihi, dum dilecta tenent nos otia ruris,
 Ludere quæ vellem magnus permisit Apollo,
 Et cantare levi levia argumenta cicutâ.

Bufo, & maculis pictorum terga Draconum,
 Sed tamen infontum, viruque & dente carentum,
 Fertior quibus est, quàm glande & vitibus Alba,

H

Qui